

[Adam Møller.]

virkning. Der er altså ikke noget ekstraordinært i, at man har en lignende bestemmelse inden for arbejdsretten.

Aage Frandsen (SF):

Først vil jeg godt takke hr. Freddy Madsen for, at vi trods alt kan blive enige om de principper, som ligger i vores forslag, at hr. Freddy Madsen føler, at de synspunkter, som det kommunistiske parti har, også er tilgodeset. Det, der må være væsentligt, er i hvert fald at prøve på at samle så mange om en eller anden fællesnævner. Vi havde selvfølgelig håbet på, at socialdemokratiet også kunne have været med i en eller anden form for fællesnævner.

Når man igen henviser til dette udvalg, der sidder, og når arbejdsministeren henviser til, at udvalget skal fremskynde sit arbejde, så må man altså spørge sig selv: hvornår skal dette udvalg blive færdigt med sit arbejde? Det er altså lige ved 3½ år siden, dette udvalg blev nedsat, og det må forekomme ganske urimeligt, at folketinget skal henholde sig til, at dette udvalg sidder, at parterne i dette udvalg hele tiden kan sige, at de måske nok er utilfreds med en del ting, som findes i denne lov, men det kan selvfølgelig ikke blive ændret, så længe udvalget arbejder. Det kan man tale om 4, 5, 6, 7 år, og vi ved altså ikke, hvornår det bliver færdigt. Derfor mener jeg, at vi fra ministerens side må have en angivelse af, hvornår udvalget cirka bliver færdigt. Det er et udvalg, der er nedsat af den daværende arbejdsminister, og derfor må det også være arbejdsministeren i dag, som har ansvaret for, hvornår udvalget bliver færdigt med sit arbejde, ellers kan folketinget ikke rette sig efter det.

Så med hensyn til de argumenter, der har været imod nogle af principperne i vores forslag, for det første spørgsmålet om ensidighed. Hr. Erling Dinesen var inde på, at man også kunne finde eksempler på det modsatte, på, at det også havde været til gavn for arbejdersiden. Ja, det kan man nok i en konkret sag, hvor arbejderne også har været interesseret i, at sagen blev udsat. Men hvis vi ser på de store konflikter igennem tiderne, ikke mindst 1956-konflikten, og hvis vi ser på, hvor mange konflikter der

er blevet udsat, hvor det har været til fordel for arbejdsgiverne, og hvor det har været til fordel for arbejderne, så er der overhovedet ingen tvivl om, at reglen om, at forligsmanden kan udsætte varslede strejker, er til gavn for arbejdsgiverne.

Spørgsmålet om 35 pct. reglen var hr. Adam Møller inde på ved at henvise til, at det har vi da også en masse andre steder. Ja men fordi vi har en urimelig ting i vores folkeafstemningsregel, behøver vi ikke have den her. Vi betragter det som ganske urimeligt, at vi i folkeafstemningsprincippet har, at der skal være 30 pct., der siger nej, for at man kan forkaste et forslag. Det er i strid med reglerne om, at folket har mulighed for ved en afstemning selv at fastlægge sine forhold, og det er derfor også en urimelig ting, når det findes i denne lov.

Endelig til allersidst med hensyn til hemmelighedskræmmeriet eller hemmeligholdelse af tingene: ja, det er netop et af de områder, hvor vi efter hver overenskomstforhandling ser, at der opstår situationer. Vi havde det efter sidste overenskomstforhandling inden for murerforbundet, hvor murerforbundets afdeling i Århus ikke kunne få tilstrækkelige oplysninger om det mæglingsforslag, de i første omgang havde stemt om og senere havde vedtaget. Derfor må det være rimeligt, at man sørger for, at alle medlemmer får alle former for informationer undervejs, ellers er der ikke mulighed for, at medlemmerne kan tage stilling til forslaget.

Freddy Madsen (DKP):

I anledning af de bemærkninger, som hr. Erling Dinesen fremsatte, skal jeg gøre nogle bemærkninger.

For det første om solidaritetsprincippet. Jeg er da ganske enig i, at det må spille en meget betydelig rolle i fagbevægelsen, men der er jo ingen, der siger, at fordi vi ophæver forligsmandsloven, så skulle man ikke have muligheder for, også fagbevægelsen, at de enkelte grupper stod solidarisk sammen. Vi har ikke sagt, at med ophævelsen af sammenkædningsreglerne skal man absolut gå til, at nu skal hvert enkelt lille fag stemme for sig selv. Vi ser med megen sympati på den gruppeopdeling, man har haft for nogle år siden, og som jeg også tror at der var mange i fagbevægelsen som i og for